

The Three Weeks: What are we Mourning?

Chana Leah (Lisa) Aiken

1. שלח פרק יג

(כה) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום (כו) וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: (כז) ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: (כח) אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: (כט) עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוי והאמרי יושב בהר והקנעני יושב על הים ועל יד הירדן: (ל) ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה ונרשנו אתה כי יכול נוכל לה: (לא) והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: (לב) ויצאו דבת הארץ אשר פרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: (לג) ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

2. גמרא גיטין נה - נו.

קמצא ובר קמצא חרוב ירושלים, דההוא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד סעודתא, אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא, אזל אייתי ליה בר קמצא. אתא אשכחיה דהוה יתיב, אמר ליה: מכדי ההוא גברא בעל דבבא דההוא גברא הוא, מאי בעית הכא? קום פוק! אמר ליה: הואיל ואתאי שבקן, ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא, אמר ליה: לא. אמר ליה: יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך! אמר ליה: לא. אמר ליה: יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך! א"ל: לא. נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה. אמר: הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה, ש"מ קא ניחא להו, איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא. אזל אמר ליה לקיסר: מרדו בך יהודאי! א"ל: מי יימר? א"ל: שדר להו קורבנא, חזית אי מקרבין ליה. אזל שדר בידיה עגלא תלתא. בהדי דקאתי שדא ביה מומא בניב שפתיים, ואמרי לה בדוקין שבעין, דזכתא דלדין הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא. סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות, אמר להו רבי זכריה בן אבקולס, יאמרו: בעלי מומין קריבין לגבי מזבח! סבור למיקטליה, דלא ליזיל ולימא, אמר להו רבי זכריה, יאמרו: מטיל מום בקדשים יהרג!

The destruction of Jerusalem came through a Kamza and a Bar Kamza in this way. A certain man had a friend Kamza and an enemy Bar Kamza. He once made a party and said to his servant, Go and bring Kamza. The man went and brought Bar Kamza. When the man [who gave the party] found him there he said, See, you tell tales about me; what are you doing here? Get out. Said the other: Since I am here, let me stay, and I will pay you for whatever I eat and drink. He said, I won't. Then let me give you half the cost of the party. No, said the other. Then let me pay for the whole party. He still said, No, and he took him by the hand and put him out.

Said the other, Since the Rabbis were sitting there and did not stop him, this shows that they agreed with him. I will go and inform against then, to the Government. He went and said to the Emperor, The Jews are rebelling against you. He said, How can I tell? He said to him: Send them an offering and see whether they will offer it [on the altar]. So he sent with him a fine calf. While on the way he made a blemish on its upper lip, or as some say on the white of its eye, in a place where we [Jews] count it a blemish but they do not. The Rabbis were inclined to offer it in order not to offend the Government. Said R. Zechariah b. Abkulas to them: People will say that blemished animals are offered on the altar. They then proposed to kill Bar Kamza so that he should not go and inform against them, but R. Zechariah b. Abkulas said to them, Is one who makes a blemish on consecrated animals to be put to death?

3. בראשית פרק ג

(ח) וישמעו את קול יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוֹחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן (ט) וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: (י) וַיֹּאמֶר אֶת קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וַאֲיָרָא כִּי עִירַם אֲנִי וְאִסְבָּא: (יא) וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירַם אֶתָּה הַמֶּן הַעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֶכֶל מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: (יב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַתָּה לִּי מִן הָעֵץ וָאֲכַל (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחֵשׁ הַשִּׂיטָנִי וָאֲכַל:

4. שמואל ב פרק יב:א-ז

(א) וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת נְתַן אֶל דָּוִד וַיָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הִיוּ בְּעִיר אַחַת אֶסֶד עֹשִׂיר וְאַחַד רֹאשׁ: (ב) לְעֹשִׂיר הָיָה צֹאן וּבִקְרָה רַבָּה מְאֹד: (ג) וְלְרֹשׁ אֵין כֹּל כִּי אִם כִּבְשָׂה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיִּסְיָה וַתִּגְדֵּל עִמּוֹ וְעַם בָּנָיו יִחַדּוּ מִפֶּתֶן תֹּאכֵל וּמִלֶּסֶם תִּשְׁתֶּה וּבְסִיקוֹ תִשְׁכַּב וְתִהְיֶה לוֹ קֶבֶת: (ד) וַיָּבֵא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֹשִׂיר וַיַּחְמַל לְקַחַת מִצֹּאֵנוּ וּמִבְּקָרוֹ לְעִשׂוֹת לְאִרְסֵהּ הִבָּא לוֹ וַיִּקַּח אֶת כִּבְשַׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו (ה) וַיִּסַּר אֵף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל נְתַן חֵי יְהוָה כִּי בָן מוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: (ו) וְאֶת הַכִּבְשָׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמַל: (ז) וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל דָּוִד אֶתָּה הָאִישׁ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי הַצֹּלֶתִיךָ מִיַּד שְׂאוּל: